

systemet, sådan at det ikke virker negativt ind på kvaliteten.

Når det gælder den 3-årige bacheloruddannelse, må den på alle studieretninger udvikles til en selvstændig og afrundet uddannelse på et højt fagligt niveau. Man bør i den forbindelse overveje muligheden af en afsluttende forskningsrettet eller erhvervsrettet projektopgave. Og så var det nok en idé at markedsføre bacheloruddannelsen bedre.

Så er der ph.d.-uddannelsen og ph.d.-reformen, som vi har en høring om i morgen her i huset. De problemer, der har været fremme, er, at der er for lidt tid til selve projektet, til selve forskningen, fordi udlandsophold, seminarer, kurser og undervisning med 840 timer i alt stjæler tid fra resten. Men lad os afvente høringen i morgen, før vi lægger os fast på noget dér.

Det Konservative Folkeparti ønsker, at der skal gives mulighed for, at en del af ph.d.-studiet kan gennemføres ude i erhvervslivets virksomheder. En løbende studenterevaluering af al undervisning på universiteterne vil givetvis medvirke til at højne standarden, og det samme vil også en løbende ekstern evaluering af universiteterne.

Så kan man måske til gengæld undgå en del af den detailregulering af universiteterne, som finder sted. Jeg er ikke enig i, hvad ministeren sagde om, at det er nogle rammer, der er lagt, og så har man stor frihed. Det er ikke de signaler, man hører, når man taler med universitetsfolk. De føler sig bastet og bundet og nævner f.eks. sådan noget som ansættelsesbekendtgørelsen, der gør, at man ikke selv kan få lov til frit at ansætte og til at stille krav til dem, man vil ansætte.

Til slut vil jeg sige om den fremsatte SF-dagsorden, at der er meget godt i den. Den bærer lidt præg af alt godt fra havet, men som andre også har sagt: Vi befinder os i en forhandlingssituation om nogle af disse emner, og vi finder det derfor rigtigst, at vi kører de forhandlinger igennem. Vi kan ikke støtte dagsordenen.

Jan Køpke Christensen (FP):

I dag skal vi som bekendt tale om, hvordan vi styrker uddannelserne og forskningen på universiteterne. Det er efter vor opfattelse meget vigtigt at holde sig til to ting, som er meget nært forbundet til hinanden, nemlig de områder, vi her taler om. Vi skal ikke blande dem fuldstændig sammen, men der er naturligvis en vis sammenhæng.

Men målene for de to emner er som bekendt helt forskellige. Uddannelse handler om at få nogle elever kvalificeret til at kunne klare et job på et senere tidspunkt. Det andet er forskningen, der handler om at skaffe grundlæggende oplysninger til brug for den videre udvikling, det kunne f.eks. være den teknologisk udvikling.

Det er ligeledes vigtigt, at vi her debatterer, hvorvidt vi skal afsætte flere ressourcer, og om der eventuelt skal omprioriteres – om vi skal ændre den uddannelses- og forskningsmodel, vi har, og hvor kvaliteten ikke er så høj, som man måske kunne ønske, eller om der skal prøves noget helt nyt, altså startes på en frisk.

Det ville være utrolig rart, om vi i dag fortsat – for det forstår jeg på debatten indtil nu – kan føre debatten her i salen på en åben og fordomsfri måde om de ideer, der eventuelt kunne give mere målrettede resultater på de områder, vi diskuterer.

Når det drejer sig om de uddannelsesmæssige områder, må det stå helt klart, at vi naturligvis helst skal opnå de bedst mulige resultater, og de bedst mulige resultater er ikke ensbetydende med, at så mange elever som muligt består en eksamen. At opnå optimale resultater er efter Fremskridtspartiets mening, at vi ikke lænere uddanner folk til arbejdsløshed. Det kan enten være på grund af, at der efter uddannelsen ikke er tilstrækkelig brug for personer med den pågældende uddannelse, eller det kan være, fordi deres kvalifikationer ikke ligger på det niveau, som arbejdsgiveren netop har brug for.

Et optimalt resultat er også, at uddannelsesniveaueet ikke står i stampe, og at der i takt med ny viden og uddannelsesmæssig konkurrence sker en konstant tilpasning – man kunne også sige en forhøjelse af niveaueet. Størst mulig motivation for eleven er grundlaget for, at man kan opnå de bedste resultater, og det er efter vor mening først og fremmest det, det handler om. Med andre ord kunne man sige, at eleven naturligvis skal kunne se fornuften i at blive undervist i netop de fag, vedkommende skal igennem.

Jeg vil godt give et eksempel. Man kan f.eks. nævne økonomi. Læser man økonomi, er det vigtigt, at fagene primært består af økonomiske problemstillinger, der så kan blive løst ved hjælp af redskabsfag som matematik og statistik. I det øjeblik en undervisningstime i stedet for at omhandle økonomi løst ved hjælp af matematikken bliver en undervisningstime, som måske kunne gå hen og omhandle matematik